

TEN

art news

1/2015 2€

Editoriál

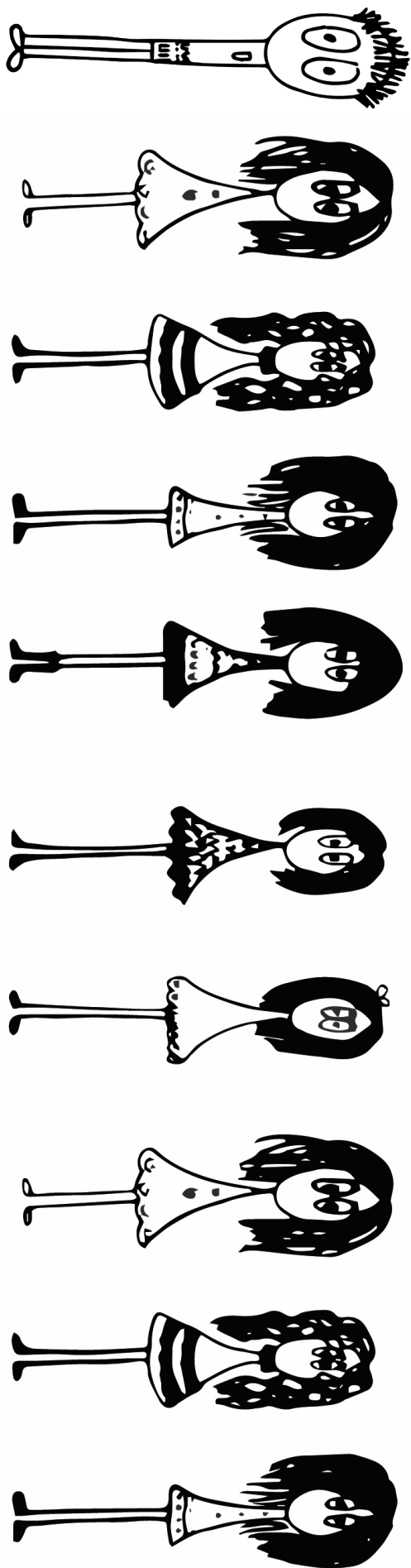
Opäť spať!

Opäť sme tu s návalom nových článkov a informácií, ktoré čakajú na to, až si ich prelistujete v novom, v poradí už druhom čísle školského časopisu Art News 10. Ako vidíte, nevzdali sme sa a pokračujeme aj naďalej, dúfame, že v rýchlejšom režime a bez problémov.

Polrok je za nami a bez toho, aby sme sa stihli čo i len obzrieť späť na zimné prázdniny, už sa na nás spúšťa nová lavína písomiek, povinností a akcií, ktorých je na našej škole neúrekom. Všetci by sme sa mali snažiť obrnúť a dokopať sa k šťastnému koncu. Aj keď je vonku práve februárové počasie, môžeme sa motivovať predstavou na slnečné leto, a to najlepšie- prázdniny, ktoré tu budú čoskoro.

Dúfam, že sa vám toto číslo časopisu bude páčiť a nájdete si v ňom všetci to svoje. Ako spomínam v článku o krstení nášho časopisu, aj vy sa môžete zapojiť do jeho tvorby a uverejniť si tak svoje články, práce, alebo čokoľvek iné, stačí sa len ozvať jednému z nás alebo dať o sebe nejakú vedieť. Takisto sa to týka vašich názorov, kritik, vylepšení alebo pochvál? Každopádne, ste vrele vítaní a nezabudnite, že každý jeden z vás je súčasťou našej školy- nášho časopisu. Držte sa!

Sima Hodoňová :)

Obsah

REDAKCIA	2	Editoriál
Simona Hodoňová	3	Obsah
Dominika Petráková	4	Krstiny
Dária Hrabovská	5	5. výročie školy
Júlia Budošová	6	Paríž
Patrícia Škrobianová	10	Interview s pani učiteľkou Arce
Marek Wolf	11	Kukučka
Barbora Kučeríková	11	Dan Perjovschi
Simona Halúsková	12	Stužková 4.A
Anna Radvanová	14	Stužková 4.B
ZODPOVEDNÝ UČITEĽ	16	Komiks-deviate umenie súčasnosti
Mgr. Helena Kučerová	18	Naj práce študentov
SPOLUPRACOVALI	20	Súťaž
Mgr. Viera Sebínová (korektúra)		
Mgr. Helena Šišková ArtD (fotky)		
Adriána Ondrušková (logo)		
Tomáš Hajdučák (obálka)		
Lucia Lušnáková (článok)		
Eva Hudecová (článok)		
ADRESA		
SÚKROMNÁ STREDNÁ		
UMELECKÁ ŠKOLA		
Hálkova 2968/22		
010 01 Žilina		

SHAKESPEARE'S DAY

399 rokov je dosť na to, aby sme sa aj my vrátili do renesancie, znovuzrodenia umenia a kultúry a spracovali ho svojimi originálnymi prístupmi. Niektorí šikovní umelci z nás už popracovali na výtvornom spracovaní témy a vytvorili hodnotné plagáty – jeden z nich od Tomáša Hajdučáka už visí vo vestibule.

Po literárnej línii sa môžete prejavíť tak, že sa naspamäť (by heart) zmocníte akéhokoľvek textu v angličtine. Môže to byť poézia, úryvok z prózy, napríklad bájka, rozprávka (fairy tale), dramatizácia textu alebo prespievanie, alebo iná interpretácia textu piesne (lyrics). Vieme, že sú medzi nami aj takí, pre ktorých je angličtina ten správny jazyk na sebaujadrnenie. Tak teraz je tu čas aj pre nich na COMING OUT a EXPRESSING ONESELF! Shakespeare's Day bude 23. apríla 2015.

KRSTINY

Art news TEN

Táto neoficiálna slávnosť, ktorá sa konala po zrodení nášho prvého čísla časopisu Art News 10, sa konala symbolicky v učebni slovenského jazyka a literatúry. Spolu s príbuznými-redakčným tímom a krstnou mamou Vierkou Sebinovou a Barborou Sučíkovou (externou redaktorkou...)-sme začali slávnosť tak ako sa patrí. Ako prvý bol príhovor pani učiteľky Kučerovej, ktorá zhrnula všetko, čo sme dokázali a patrí jej vďaka za pomoc pri tvorení nášho časopisu, následne môj šéfredaktorský príhovor, kde som venovala vďaka najmä všetkým mojim „kolegom“ za to, že sme to spolu dokázali a dostali sa až sem a nakoniec naša krstná mama, ktorá predniesla príhovor nášmu novorodencovi a popriala mu všetko dobré do života a prisľúbila, že bude naň starostlivo dozerať, aby nerobilo neplechu. Časopis nám začal rásť a práve toto číslo je jeho nový ďalší pol ročík. Dúfame, že sa mu bude medzi vami všetkými dariť, že si nájde miesto na vašich poličkách, stane sa obľúbeným a skrátí vám nudné chvíle tak ako nám tieto nudné chvíle skrátila jeho tvorba. Týmto patrí vďaka aj vám všetkým, ktorí ste si prvý výtlačok kúpili a tak udržali náš časopis Art News 10 pri existencii a financovali jeho tlač. Dúfame, že sa mu bude aj naďalej dariť a my sami, ako redakčný tím, prajeme nášmu časopisu všetko len to najlepšie do jeho literárneho a umeleckého života. Nie je to vizitka len nás, ale tiež vás všetkých, ktorí našu školu navštevujete. Preto, ak by ste sa chceli konkrétnejšie zúčastniť na jeho tvorbe, máte voľný priestor na to, aby ste nám priniesli svoju tvorbu alebo návrhy, či nápady. Veľmi to oceníme a náš časopis bude mať šancu stať sa ešte viac rodinným v mene našej školy. Zakončila by som to ešte tým, že vďaka patrí aj pánovi riaditeľovi za umožnenie tlače v škole.

me to spolu dokázali a dostali sa až sem a nakoniec naša krstná mama, ktorá predniesla príhovor nášmu novorodencovi a popriala mu všetko dobré do života a prisľúbila, že bude naň starostlivo dozerať, aby nerobilo neplechu. Časopis nám začal rásť a práve toto číslo je jeho nový ďalší pol ročík. Dúfame, že sa mu bude medzi vami všetkými dariť, že si nájde miesto na vašich poličkách, stane sa obľúbeným a skrátí vám nudné chvíle tak ako nám tieto nudné chvíle skrátila jeho tvorba. Týmto patrí vďaka aj vám všetkým, ktorí ste si prvý výtlačok kúpili a tak udržali náš časopis Art News 10 pri existencii a financovali jeho tlač. Dúfame, že sa mu bude aj naďalej dariť a my sami, ako redakčný tím, prajeme nášmu časopisu všetko len to najlepšie do jeho literárneho a umeleckého života. Nie je to vizitka len nás, ale tiež vás všetkých, ktorí našu školu navštevujete. Preto, ak by ste sa chceli konkrétnejšie zúčastniť na jeho tvorbe, máte voľný priestor na to, aby ste nám priniesli svoju tvorbu alebo návrhy, či nápady. Veľmi to oceníme a náš časopis bude mať šancu stať sa ešte viac rodinným v mene našej školy. Zakončila by som to ešte tým, že vďaka patrí aj pánovi riaditeľovi za umožnenie tlače v škole.

Ďakujeme :)

Sim Hodoňová

5. výročie SSUŠ

Dňa 17. októbra 2014 sme oslavovali piate výročie vzniku našej školy- bláznivých umelcov tohto mesta. Oslava sa konala v priestoroch Mestského divadla v Žiline. Slávnostné privítanie bolo veľmi príjemné a dodalo večernému programu farebnú dynamickú predohru.

Po privítaní všetkých zúčastnených nasledovalo divadelné predstavenie Konfety. Program tvorila aj výstava prác našich šikovných žiakov, ktorí môžu byť na seba hrdí, pretože všetkým sa páčilo. Taktiež bola vystavená malá módna prehliadka papierových šiat, ktorá bola očarujúca!

Oslavu sme síce ukončili, ale ukončili sme ju tak ako sa patrí. Bohatým rautom. Už dnes sa veľmi sa tešíme na ďalšie výročie našej školy, ktorým oslávime nielen vznik školy, ale aj vznik nových umeleckých tvárí.

Dária Hrabovská

PARÍŽ

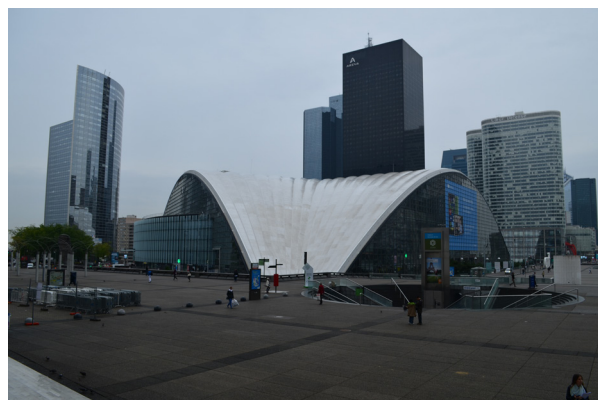
Naša cesta sa mala začať o 13:30. Doma som si naposledy skontrolovala, či som niečo nezabudla a vyrazili sme na miesto stretnutia. Ako to už býva, spomenula som si, že mi niečo chýba. V Žiline som si spravila posledný nákup vankúša na cestu. Po dôslednom zrátaní a rozlúčení s rodinou sme sa vydali konečne na 1400km dlhú cestu a veľmi „pohodlnú“ noc v autobuse (túto noc som si môj novokúpený vankúšik veľmi neužila, keďže si ho „požičala“ moja spolusediaca): do očarujúceho Paríža.

Deň prvý

Po pre mňa prespatej noci v autobuse sme uvideli prvýkrát Paríž, v ranných hodinách ešte zahalený tmou. Keď sme sa konečne všetci, niektorí z nás čiastočne dolámaní, prebudili, bol čas uložiť tašky do našej ubytovne a vyraziť na cestu za spoznávaním Paríža. Po

priradení do jednotlivých skupín a k učiteľom sme dostali svoje prvé lístky na metro a vošli sme do (môj prvý dojem bludiska) metra. Hneď na začiatku cesty metrom sme si mali zapamätať našu zastávku Porte de Bagnolet, no naša cesta pokračovala na La Défence.

Len sme vyšli z podchodu metra a hneď nás privítala moderná architektúra. Toto miesto má

La Défence

moderné monumentálne námestie, sochy a budovy pod holým nebom.

Naprieč námestím sa v diaľke týčil náš ďalší cieľ - Víťazný oblúk Napoleona I. Bonaparta. Tento oblúk zväčša vidím v TV vo finále Tour de France, kde sa mi zväčša zdal menší, ako v skutočnosti vyzerá (v skutočnosti je asi 10krát väčší, ako som si myslela). Je to nádherná a monumentálna stavba. Tu sme strávili krátku chvíľku a vydali sme sa naprieč ulicami do

Tuilerijskych záhrad, kde sme mali dlhší rozchod a mohli sme si na slnku zdriemnuť. Na určený čas sme prišli do Musée de l'Orange-

rie, v ktorom sa nachádzajú známe Monetove Lekná (Les Nymphéas) a mohli sme vidieť aj zbierku Jana Waltera a Paula Guillaumea-Picassa, Modigliani, Derain, Renoir, Sisley a mnoho ďalších.

Cestu sme ukončili francúzskou večerou v jedálni, kde väčšinu prekvapil kuskus (všetci si ho hneď premenovali na strúhanku).

Deň druhý

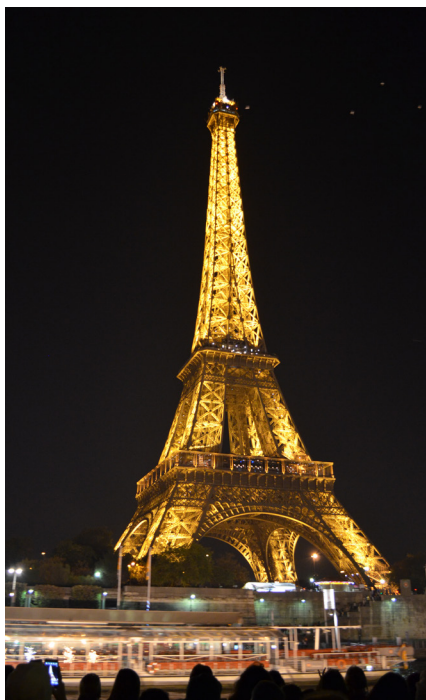
Dnes sme spoznali bližšie jedného najznámejšieho post impresionistu Vincenta Van Gogha. Po prvých francúzskych raňajkách sme sa viezli autobusom do mestečka Auvers, kde pôsobil na sklonku života. Pozreli sme si gotický kostol Nanebovzatia Panny Márie, ktorý aj namaľoval. Neskôr sme sa vybrali cestou k nenápadnému cintorínu - kúsok nad kostolom. Van Goghov hrob je nenápadný a celý zarastený, je uložený vedľa svojho milovaného brata Theodora. Napriek tomu sa aj tak zapísal do histórie svojím umeleckým, ale aj životným štýlom.

Neskôr sme sa vybrali do centra dedinky, kde sme mali rozchod a mali sme šancu individuálne spoznať miestny pokojný život. V týchto uličkách všade bolo cítiť, že toto miesto žije umením, keďže na každom rohu boli obchodíky s jeho replikami alebo iným obrazmi.

Autobusom sme sa presunuli na kraj mesta, kde sme navštívili významnú stavbu ranej gotiky Saint Denis (ktorú musí každý študent našej školy poznať). Obdivovali sme krásu tejto katedrály a videli sme aj mnoho hrobov francúzskych panovníkov a aj nádherné zlaté korunovačné plášte a klenoty.

Peši sme sa presunuli do Musée Rodin, kde sme obdivovali zbierku sochára, ktorý dokázal dokonale vystihnúť ľudské emócie. Jeho sochy sa nenachádzali len vo vnútri jeho domu, ale aj v rozsiahlej záhrade.

Posilnení kinedrilom sme sa po večeri vybrali na nočnú plavbu loďou a môžem vám k tomu napísať len veľké WAU!!! Paríž je nádherné mesto a ešte krajšie vynikne večer. Popri brehu bolo vidno množstvo pamiatok a moderných sôch, ktoré cez deň tak nevyuniknú. Všet-

ci sme sa aj tak snažili čo najlepšie zachytiť dokonale vysvietenú, žltú Eiffelovku.

Popri brehu sme videli množstvo Parížanov buď osamote, alebo s kamarátmi, ktorí posedávali po náročnom a uponáhľanom dni v meste.

Deň tretí

Nekonečné Versailleské záhrady

Po krátkej noci sme sa po hodinovej ceste autobusom dovezli do Versailles. Prvé slová, čo mi na-

padli, boli a sú- veľké, peniaze, nudili sa, sláva, honosnosť a čím väčšie tým lepšie. Versailles sa nedá opísať slovami a ani fotkami. Jeho krásu, honosnosť a veľkosť je treba vidieť na vlastné oči. Každý z nás bol očarený interiérom, kam sme sa dostali cez slávnú zrkadlovú sieň a videli množstvo obrazov, izieb a sôch. Ale mňa najviac očarili záhrady. Tieto fakt MEGA záhrady majú cca 100 hektárov, kde sa nachádza množstvo sôch, stromov a čaro tomu dodávajú aj rozsiahle jazerá. Za tie 4 hodiny sme si nestihli pozrieť ani desatinu toho, ale je to miesto, kde sa dá oddýchnuť od rušného Paríža, ale aj tak si neviem predstaviť, ako sa im chodilo pred tými 200 rokmi v tých ich „štýlových“ topánkach a šatách.

Po dlhej chôdzi sme sa vrátili späť do mesta a vydali sa do metra, pôvodne sme mali ísť na Montmartre, ale kvôli podozrivému balíčku (kvôli hrozbe teroristických útokov je v mestách zvýšená ochrana) na jednej stanici metra sme nakoniec svoju púť zakončili v Notre Dame. Deň predtým sme nemali možnosť sa dostať dovnútra, ale teraz sme mali tú príležitosť nahliadnuť do jedného z najkrajších chrámov v centre Paríža.

Nakoniec sme sa konečne dostali na ubytovňu, kde väčšina relaxovala a dospávala predošlý deň.

Deň štvrtý

V tento deň sme navštívili najväčšie múzeum na svete Louvre. Po

dôkladnej kontrole našich vecí rontgenom sme sa dostali do haly pod sklenenú pyramídu, kde sme dostali inštrukcie s mapami a spoločne sme sa vybrali k Mone Lise (ten obraz je fakt malý a k tomu 3 metre od vás vzdialený), kde sme sa rozpíchlí po skupinkách po celom areáli. Bez mapy by sme boli stratení, ale aj tak sme mali čo robiť, aby sme v tom bludisku zle neodbočili.

Tieto tri obrovské pavilóny, navzájom prepojené, sú zaplnené od podlahy po strop umením všetkého druhu od praveku po 19. storočie. Sochy, maľby, ktoré na DVK vidím na obrázkoch, som si mohla užívať naživo z niekoľko centimetrovej vzdialenosti. 5 hodín určite nestačí či už len na prebehnutie celej budovy, ale už vôbec nie na spracovanie toľkých informácií, malieb, sôch,...

Po tak dlhej chôdzi s plnými hlavami sme sa celí ubolení presunuli do ďalšieho múzea dekoratívneho umenia Des Arts Décoratifs (prepojeného s Louvrom), kde sa nachádza zbierka nábytku od 40 rokov 20. storočia po súčasnosť, ale aj čínske dobové maľby, keramika, oblečenie, ... Nakoniec nám zostal ešte čas na výnimočnú a krásnu zbierku modelov belgického návrhára Dries van Notena.

Deň sme ukončili pri modernom a farebnom centre Centre Georges-Pompidou, pri ktorom je hravá fontána so sochami od Jean Tinguelyho a Niki de Saint-Phalle.

Mona Lisa. Tam vpredu sa „schováva“!!!

Deň piaty

Dnes sme sa vybrali na menšiu túru na Montmartre. Na tomto vrchu sa už z diaľky týči nádherná biela bazilika Sacré-Coeur, ku ktorej sme si museli vyšliapať mnoho schodov. Keď sme sa dostali hore, čakal nás krásny ranný výhľad na mesto. Po menšej prestávke sme sa vybrali obdivovať baziliku zvnútra.

Kúsok od baziliky sme sa presunuli na námestie umelcov, kde sme stretli mnohých portrétistov so skicármi, ktorí vás chcú namaľovať. Nachádzajú sa tu rôzni ľudia s rôznymi štýlmi maľovania a hlavne

Monmart a žiarivý Sacré-Coeur

cenami :D . Po príjemnom pokení s niektorými umelcami sme sa presunuli pod Montmartre, kde sa niektorí z nás túžobne vrhli do nakupovania suvenírov pre seba (hlavne) a pre svoju rodinu.

S plnými taškami suvenírov sme sa metrom presunuli k Musée d'Orsay, kde boli hlavne sochy a maľby impresionistov, na ktorých som sa tešila najviac, pretože ma toto obdobie najviac oslovilo v tomto ročníku.

Videli sme originálnu tvorbu Van Gogha a aj jeho obrazy, ktoré maľoval v Auvers, ale aj jeho autoportrét a jednu z jeho mnohých nočných krajín. Na najvyššom poschodí sme videli tvorbu Maneta, Moneta, Sisleyho, Cézanna a mnoho ďalších geniálnych impresionistov.

Neskôr sme sa presunuli na vyhladku v nákupnom centre Galerie Laffayette, kde sme znova videli mesto z iného pohľadu

Posledný deň

Dnes sme sa dobalili, čo bol pre mňa doslova tvrdý oriešok, ako napchť všetky suveníry do tašiek. Ako to už býva, najhoršie balenie je vždy z výletov. Posledné chvíle na izbách sme trávili ešte na nete, aby sme všetkým doma pomocou FB oznámili, že sa neťšíme domov.

Neskôr po naložení do autobusu sme sa v rannom slnku dostali na cintorín Père Lachaise, kde je pochovaných veľa známych francúzskych osobností. Dokonca pri vstupe na tento cintorín je československý pomník ľuďom, ktorí padli počas prvej svetovej vojny. Moje najväčšie pátranie patrilo Modiglianimu. Jeho hrob nie je jednoduché nájsť, keďže nie je honosný ako mnoho iných na tomto cintoríne. Nachádzajú sa tu aj mnohí iní umelci, či už malia-

ri, spisovatelia, herci, speváci ako Edith Piaf, Jim Morrison, Guillaume Apollinaire, Oscar Wilde, Molière,... Pri mnohých pomníkoch

zastávku na doplnenie zásob v nákupnom centre Val d'Europe (cca 20x väčší ako Aupark v Žiline, raj pre shopaholikov) a celkom rých-

krásne počasie, ktoré nám aj vyšlo. Za týchto 6 dní sme stihli mnoho vecí, ktoré by som ako individuálny turista nestihla.

Chcem ešte poďakovať Kolárovej Lenke a Rebeke Dostálkovej pri odbúravaní našej jazykovej bariéry a navigácii v uliciach mesta.

sa aj potvrdilo, že tí, čo sú pre nás dnes najznámejší, majú najjednoduchšie hroby.

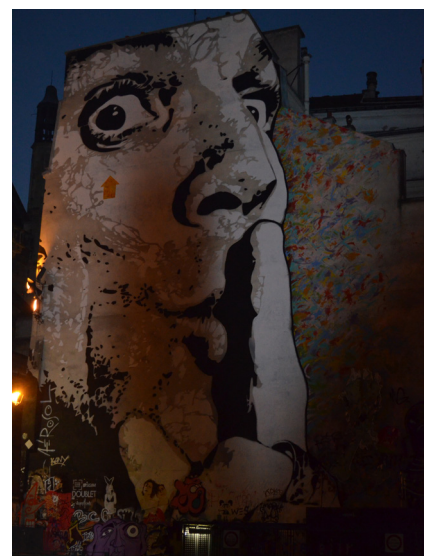
Eiffelovka. Túto stavbu musí poznať každý. Jedným slovom je to famózna stavba. Túto stavbu sme videli takmer každý deň z iného miesta, keďže má výšku 301 metrov a prehliadnuť ju je nemožné. Ako prvé nás prekvapil huf ľudí buď sa fotiac s eiffelovkou alebo nekonečné rady čakajúcich ľudí. Ale všetci sme sa tešili na výhľad. Po vyvezení výťahom vo vnútri konštrukcie jednej z nôh stavby sme si vyčkali ešte „pekný“ rad na vrchol, ale stálo to rozhodne za to! Nedá sa to opísať. Nádherná panoráma celého mesta a okolia. Videli sme miesta, ktoré sme navštívili cez týždeň, ale aj mnoho iného.

Keď sme sa vracali späť z vyhladky, tešila som sa na medziposchodie, kde v cca v 60 metrovej výške je na okrajoch presklená podlaha a až teraz sme dokonale uvideli čakajúci rad rovno pod našimi nohami.

Ale všetko raz musí skončiť :) Naposledy sme vošli do metra (ktoré mi už nepradá ako bludisko), nastúpili sme do autobusu a poslednýkrát sme si obzerali mesto a „vychutnávali“ dopravnú zápchu v Paríži. Spravili sme si ešte krátku

lo sme sa cez Nemecko a Česko dostali domov. Cez cestu som si v hlave snažila ako tak upratať, v ktorý deň sme kde boli, ale aj tak som pri tých všetkých myšlienkach zaspala (túto noc som vankúšik už mala ja).

Paríž je prasto umelecké mesto, ktoré treba rozhodne raz za život navštíviť. Už len kvôli umeniu, ktoré je všade kde sa pozriete ako metro, námestia, mosty, katedrály, budovy,... Alebo zažiť ľudí v malých kaviarničkách praskajúcich vo švíkoch, vidieť život ľudí v týchto úzkych uliciach, alebo si polámať jazyk na francúzskom prízvuku. Som rada, že nám škola umožňuje takéto výlety a hlavne, keď je

Darina Arce Kunshistorička

V tomto čísle časopisu Vám ponúkame interview s Mgr. Darinou Arce. Aká bola jej prvá láska? Aké sú jej hobby okrem dejín? Aj na tieto otázky nám kunshistorička odpovedala. Ste zvedaví ako? Tak hurá do čítania...

Prezradili by ste nám, ako to bolo s vašou prvou láskou?

Asi je rozdiel medzi láskou a zamilovanosťou. Prvé zaľúbenia prejdú a niekedy si na ne už ani nepamätáte. Láska je už vážna vec a ja som mala šťastie, že moja prvá skutočná láska stále trvá.

Ako ste sa zoznámili so svojím manželom?

Na narodeninovej oslave. Krásne spieval a hral na gitare. Bola to láska na prvý pohľad.

Prečo ste začali študovať dejiny umenia?

Na strednej škole sme mali predmet dejiny umenia – mala som rada dejepis, ale dejiny umenia ma ešte viac zaujali. Mali sme učiteľku, ktorá bola prísna, ale mňa si celkom obľúbila. Vo štvrtom ročníku mi povedala, že by som mohla skúsiť ísť študovať teóriu umenia. Ale bolo to ťažké – do ročníka brali 15 ľudí a hlásilo sa na školu aj 100 ľudí. Rok som medzi strednou a vysokou školou pracovala. Celý rok som snívala o tom, že chcem zase študovať, chodiť do školy. Mala som šťastie.

Čo robievate vo svojom voľnom čase okrem študovania dejín výtvarného umenia?

Nič zvláštne, ale rada si pozriem dobrý film, pokečám s kamoškami, rada cestujem. Ale je pravda, že väčšina mojich voľných chvíľ je spojených s umením – nie je to ťažké. Je to moje hobby.

Aký predmet v škole ste nemali rada? Prečo?

Ruštinu. Učili sme sa jazyk, ktorý bol síce veľmi podobný slovenčine, ale písalo sa azbukou. Hovorilo sa o vláde a hospodárstve Sovietskeho zväzu, o mechanizácii, elektrifikácii. Vedeli sme rozprávať o ruských spisovateľoch, ale nenaučili nás spýtať sa okoloidúceho, koľko je hodín. Pripadalo mi to zbytočné.

Ako si predstavujete pohodový večer?

Asi najpohodovejší večer si predstavím pri mori s rodinou. Veje teplý vánok, svietia hviezdy a cvrlikajú cikády. K tomu patrí pohár vína a krevety.

Prezradili by ste nám nejakú vašu historku alebo smiešnu príhodu? :)

Smiešna príhoda je vždy asi aj trochu trápna. Keď sme teraz na exkurzii v Paríži na obrovskom cintoríne Père Lachaise hľadali hrob Moliéra, oslovila som skupinku mladých Francúzov s otázkou: „Prosím Vás, hľadáme Moliéra? Neviete kde je?“ Chlapík sa na mňa pozrel a pohotovo odpovedal: „Ale on už zomrel.“ No a smejte sa na cintoríne....

Čo by ste odkázali našim žiakom?

Aby čo najlepšie využili ten skutočne nie dlhý čas, ktorý majú na strednej škole. Že im v dobrom závidím, akú školu majú možnosť študovať a prajem im, aby využili to, že majú učiteľov a učiteľky, ktorí im vedia a chcú veľa dať, vďaka ktorým sa môžu veľa naučiť.

Skúsíte si tipnúť, ktoré z detí p. učiteľka je?

Ďakujem za rozhovor.
Júlia Budošová

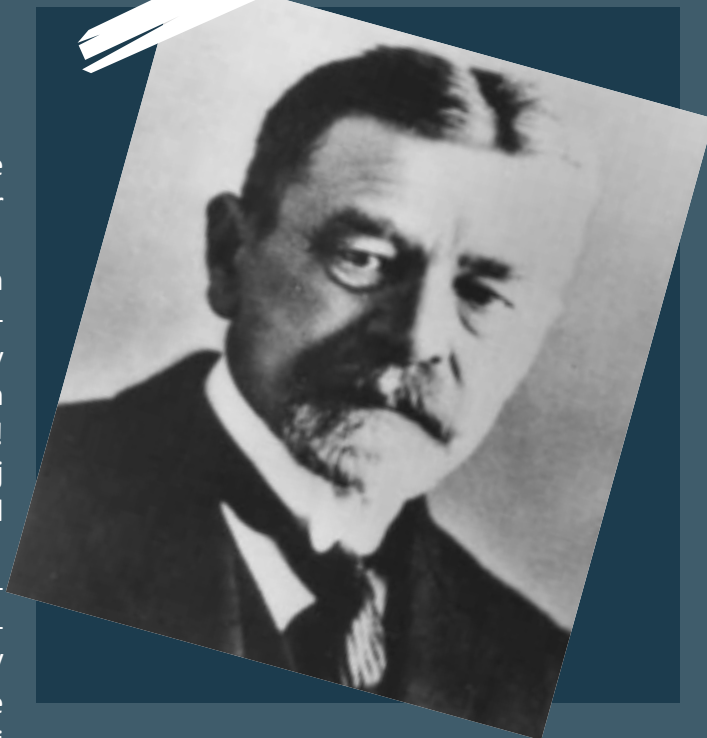
Kukučka

Ale nie, žiadna kukučka, ale Matej Bencúr. No nie každý má aj druhé meno. Veru on mal a my ho skôr poznáme podľa toho druhého - Martin Kukučín.

A tento páňko bol veru veľkým páňkom, páňom spisovateľom. Neveríte! Práve zo Slovenskej republiky. Ty báďo, dramatik a publicista. Kto by povedal, že bol najvýznamnejším predstaviteľom slovenského literárneho realizmu. Bol proste in! To si píšťe! Bol zakladateľom modernej slovenskej prózy. Nieкто má/mal psíka, mačku a Kukučín mal vlastnú planétku pomenovanú po sebe.

Jedného krásneho rána, 17.mája 1860, sa v dedinke Jasenová narodilo v zamianskej rodine baťoľa Matejko. Mal dvoch bratov, jednu segru. V skratke-cirkus doma. Asi si ho bralo evanjelické gymnázium v Revúcej, Martine a ešte aj v Banskej Bystrici. Trúfol si aj na teologickú fakultu v Blave a nakoniec sa preorientoval na lekársku fakultu v Prahe.

Naštartoval sa a v roku 1883 odštartoval literárnu tvorbu poviedkou Na hradскеj ceste. Bol dost' známym v populácii ľudstva. Aj mu tie prózy preložili a transformovali do zahraničia.

To bol super výkon.

Študujte deti, niekde nájdete aj jeho zdramatizované a sfilmované diela.

Simča Halúsková

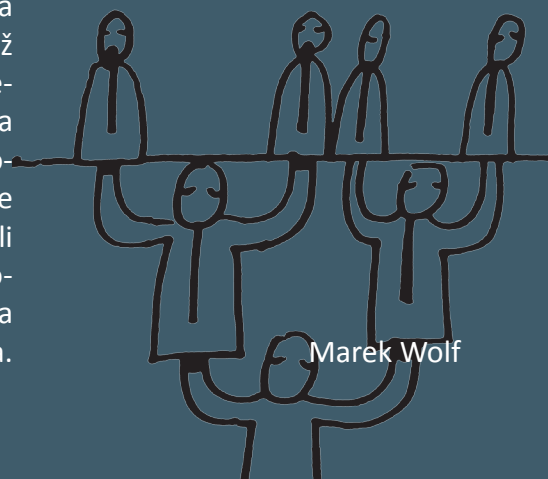

Dan Perjovschi

Spisovateľ, novinár a avantgardný výtvarník, narodený v roku 1961 v Rumunsku. Nie je to nejaký veľký maliar, ale svojimi kresbami vytvára aktuálne komentáre k politickému a celosvetovému daniu. Ako výtvarník

sa prezentoval už na desiatkach spoločných aj samostatných výstav v Rumunsku, ale aj v zahraničných mestách, ako napr. New York, Stockholm, Eindhoven, Kolín nad Rýnom a Benátky. V nedávnej dobe navštívil aj naše mesto- Žilinu. Jeho tvorbu ste mohli vidieť v židovskej synagóge. Osobne, keď som počul, že tu je výstava nejakého rumunského sprayera, predstavil som si nejakého mladého fešáka. No keď som si ho doma kukol na internete, zistil som, že má už po 40-tke. Keď sme sa tam prechádzali a pozerali tie kresby na stenách, sem-tam som započul veľa ľudí vraviť, že to nie je umenie a vyzerá to hrozne. Boli to určite ľudia, ktorí tomu jednoducho nerozumeli. Umelca podľa mňa nerobí talent, ale myšlienka.

Možno to nevyzerá najlepšie, ale má to logiku a zmysel. Sú tam rôzne celosvetové problémy typu rasizmus, problémy na Ukrajine, atentáty, chudoba v Afrike a všetko možné. Nedá sa to všetko popísať, to by človek musel vidieť a ten, kto tam bol, tak určite vie. Tak toto bol môj krátky článok o avantgardnom umelcovi Danovi Perjovschom.

Marek Wolf

Plužková 4.a

Dlho očakávaná udalosť pre každého absolventa strednej školy. Každý si na začiatku zažije stres, hádky, nezhody, potrebuje pevné nervy, aby to ustál a hlavne, baby, dokonalé šaty...Nebudeme si predsa klamať. Naša stužková bola od začiatku presne podľa opisu vyššie, plná nezhôd, stresu a časového nátlaku. Čas letel ešte rýchlejšie ako obvykle a už boli len dva dni pred týmto slávnostným večerom. Každý sa snažil niečo pripojiť k programu, všetci sa pokúšali vymyslieť niečo, čo by sme mohli mať spoločné a držať sa ako kolektív, hoci párkrát sme boli ako odpudzujúce sa magnety s rovnakými pólmi, bola to naozaj veda.

Po najrušnejších dvoch dňoch príprav sme sa priblížili k ucelenému programu, všetko ešte posledný raz odskúšali, prichystali sa psychicky a bol tu piatok. Nikto nechcel veriť tomu, že je to už naozaj tu, že tentokrát sme tými maturantmi my.

Vďaka riaditeľskému voľnu mohol každý jeden z nás stresovať u seba doma a potom pokračovať v sále. Po generálke nám v očiach svietila nádej, že to snáď aj zvládneme, no keď sa sála zaplnila našimi hosťami, stres prišiel opäť. My sme sa však ako správna 4.A nepodvolili. Hneď po nástupe, kde sme ako princovia a princezná zažiarili, táto ťažoba z nás spadla. Čím viac sme si to užívali aj napriek všetkým drobným chybičkám a improvizácii, o to to bolo zábavnejšie. Bavili sme sa skvele a možno aj vďaka spontánnosti, ktorá tam bola, tento večer dopadol tak úžasne, že naň budeme spomínať určite ešte veľmi dlho.

Program sa striedal s prestávkami na tanec, všetci sme sa spolu neskutočne skvele zabavili, odspievali si spolu Gaudeamus, pripili si s pánom riaditeľom a zriaďovateľom, oficiálne sme tancovali a popíjali s učiteľmi, no jednoducho sme sa spolu zabávali ako „starí známi“. Rodičia taktiež dotvárali atmosféru ich pohľadmi plnými hrdosti, slzami na krajíčku a veselým smiechom. Na stužkovej sa náš kolektív nielen upevnil, ale tiež sme všetkým ukázali, že tie 4 roky pre nás znamenali a znamenajú veľmi veľa. Bol to večer, ktorý nás všetkých premenil z detí na blížiacich sa dospelých. Zmenil to, ako vnímame jeden druhého, ako sme si blízko, ako berieme školu. Uvedomili sme si, že to je už len chvíľa, kým sa staneme samostatnými a budeme sa musieť prebojovať životom. Je to skúška, ktorá nám otvorí dvere do novej sféry a otvorí novú etapu, z ktorej máme teraz ešte strach. Vzťahy, ktoré sme si upevnili, či navzájom alebo s učiteľmi a rodičmi, nás spravili silnejšími a pripomenuli nám to, aké úžasné to bolo byť študentom našej školy a že sme mali možnosť spoznať naozaj skvelých ľudí. Myslím si, že po tomto večere sme sa spoznali a zblížili ešte viac ako za tie 3 roky, ktoré máme odchodené v povinnej školskej dochádzke. A viete, čo sme si povedali v pondelok? „My si to chceme zopakovať!“, a to je myslím dostatočným dôkazom toho, aké dokonalé to bolo. :)

Prajem všetkým mojim spolužiakom, všetkým ostatným maturantom, aby to všetko zvládli, nepodľahli strachu, prekonalí samých seba, všetko úspešne dokončili a po škole vykročili tou správnou nohou vpred. Tiež prajem učiteľom a vyššiemu vedeniu školy, aby mali s nami trpezlivosť a zľutovali sa nad všetkými prešľapmi, aby nezabudli na to, ako sme sa spolu zabavili a spomínali na to aj pri písomkách a skúšaní. :) A ako nás spoznáte na školských chodbách? Zelené stužky predsa.

Plužková 4.6

Už ráno som vedela, že 24. október bude pre každého z nás výnimočným dňom. Bol to deň, od ktorého sme všetci očakávali čo najviac. IV.B je predsa elita!!

Stužková slávnosť sa odohrávala v kultúrnom dome v Závodí, v malej, ale útulnej sále s prudkými schodmi a klzkou podlahou. Nejednen z nás na to v neskorších hodinách doplatil. Ale vráťme sa späť k téme...

Odbilo 6 hodín, atmosféra hustla a ľudia sa zhromažďovali. Zostávali posledné minúty do nášho veľkého štartu. Ľudia sa usadili, zapálili sme sviečky, začala hrať hudba, zhaslo sa.. Každý očakával, čo príde. Hrdo a veľkolepo sme podišli pred našich blízkych, predstavili sme sa a zožali ten najväčší potlesk.

Nasledovali príhovory a poďakovania. Po príhovore študentov, riaditeľa a zriaďovateľa školy, predstúpila naša skvelá triedna učiteľka. Stačilo pár slov a vedeli sme, že je to od srdca. Nie nadarmo sa hovorí: „Radšej pár zrozumiteľných slov, než tisíce nezrozumiteľných.“ Myslím, že tento moment si každý jeden z nás zapísal do svojho srdca.

Nasledoval program. Čo by som dodala. Neskutočne sme sa pobavili, veď v scébkach sme podali ten najlepší výkon! Samozrejme, ani trapasy nemohli chýbať, ale aká by to bola stužková bez nečakaných momentov. Atmosféra rozkvitala a ľudia sa spolu s nami bavili. Blížila sa polnoc a nastúpili originálne tanečné kreácie. Bola to párty storočia! Nohy boleli, ale tancovalo sa do rána bieleho. Všetci sme si to užili naplno.

Stužková...Kto by si bol pomyslel, že naše očakávania sa naplnia a vo veľkom štýle! Bolo to originálne, jedinečné a krásne ako každý z nás. Zblížilo nás to a sme naďalej odhodlaní bojovať s maturitou, aj keď pre nás už taká sranda nebude.

Som rada, že som mala možnosť vám v krátkosti priblížiť príbeh, v ktorom sme prekročili prah k dospelosti.

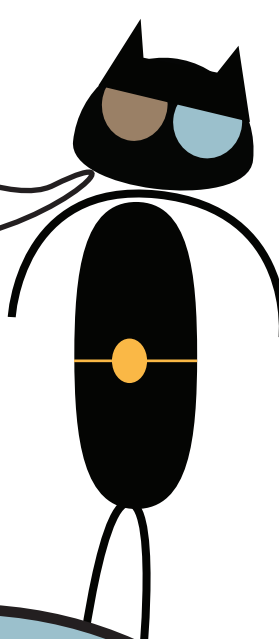

Evka Hudecová

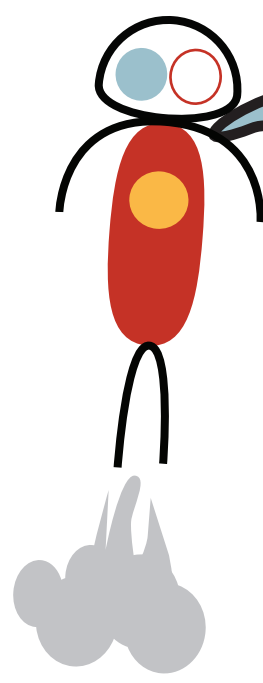

KOMIKS

deviate umenie súčasnosti

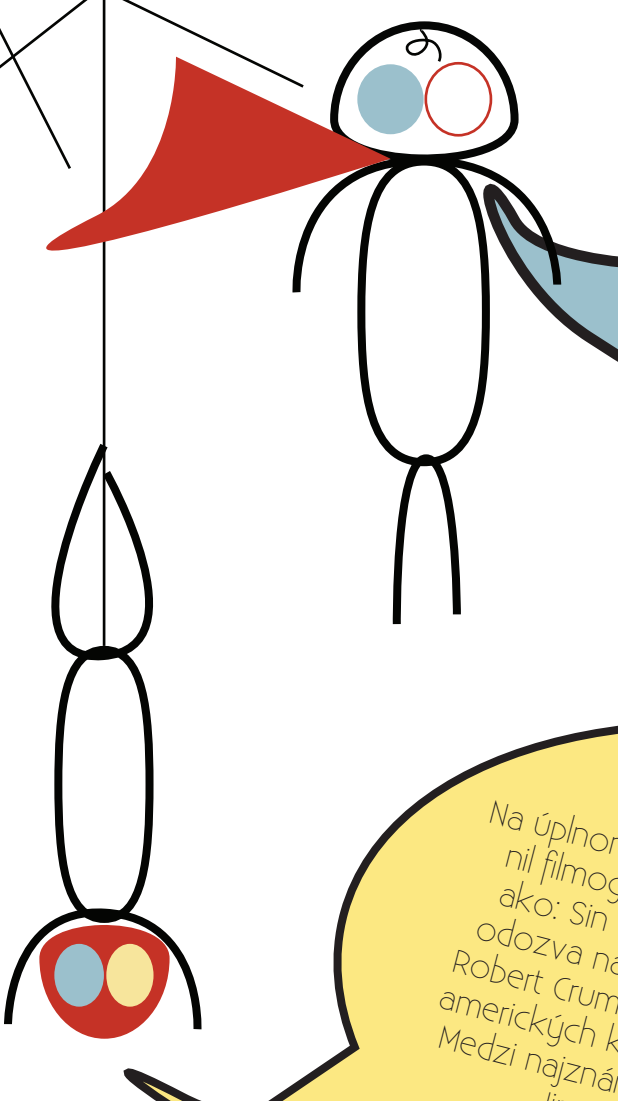

Komiks ako taký sa stal priebehom posledného storočia významnou časťou umleckého sveta. Medznikom sa stalo spojenie písma a obrazov o ktoré sa zaslúžil Rodolphe Topffer, ktorý vydával satirické príbehy opisujúce vtedajšiu súčasnosť.

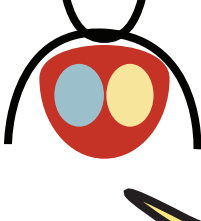

Prvý naozajstný komiks však vydal až Richard Outcault, keď publikoval v časopise New York Times strip „Yellow Kid“. Dátum 16.2.1896 sa pokladá za zrodenie komiksu.

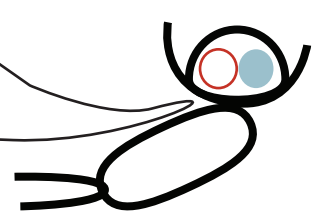
Vo svete má komiks tri hlavné ťažiská: anglo-americký, belgo-francúzsky a japonský, no najviac zarezonoval americký s tradičným ponímaním dobra a zla.

V Amerike sa presadila najmä komerč-
ná forma komiksu. Prvou komiksovou
zbierkou sa stal Superman, ktorý odštár-
toval zlatý vek a dopyt sa výrazne zvýšil.
postupom času vzniká i zopár vydava-
telstiev, z ktorých najväčší úspech dosiahli
Marvel Comics: Avengers, Thor, Iron-man,
Hulk a DC Comics: Justice League, Batman,
Wonder Woman, Flash či Superman.

Na úplnom začiatku 21.storočia komiks výrazne ovplyv-
nil filmografiu. Svojho sfilmovania sa dočkali komiksy
ako: Sin City, X-men, Hellboy, Spider-man či 300. Ako
odozva na komerčnosť a konzumnosť založil umelec
Robert Crumb undergroundové hnutie, ktoré tvorí protipól
amerických komiksov, i keď nie populárny v takej miere.
Medzi najznámejších tvorcov komiksov patria Stan Lee,
Jim Davis, Frank Miller alebo Alan Moore.

Komiks v súčasnosti zažíva najväčší roz-
mach. Zaslúžili sa o to práve sfilmovania rôz-
nych žánrov komiksov.

...Naj práce...

Terézia Trnková 3.B

Fotografický
dizajn...

Beáta M

...reklamný
dizajn...

Mária Poláčková - absolventka školy

...našich študentov...

...priestorový
dizajn...

a Michalinová- absolventka školy

...grafický dizajn

Magdaléna Bukovanová 4.B

SÚŤAŽ

PÍSMENKOVÉ SUDOKU

Vyplňte mriežku tak, aby každý riadok, stĺpec a každý štvorec veľkosti 3x3 políčok obsahoval 9 rôznych písmen nachádzajúcich sa v zadaní. V jednom riadku alebo stĺpci tieto písmená dávajú tajničku.

Zadanie: F, C, O, I, L, N, R, A

L		R	C		A	I		
	F				E		C	N
				R		O	A	L
A	R	E	O			N		F
						C		
				F	L	E	O	R
		N		L	O			C
O			E	A				I
	I	L	N	C	F	A	R	O

POINTA SÚŤAŽE

Tajničku tvorí názov Toskánskeho mesta. Vylúštené sudoku, zašlite do našej redakcie spolu s piatimi pamiatkami, ktoré sa tu nachádzajú.

V predchádzajúcej tajničke (sudoku) ste sa dozvedeli názov mesta. V tomto meste sa nachádza tiež architektonická pamiatka, ktorá sa ukryla v puzzle. Rozstrihajte obrázok, poskladajte ho, nalepte na papier poskladaný obrázok a pripíšte názov tejto pamiatky. Zašlite nám ho do redakcie a **súťazte o ceny!**

PS: v triede pani učiteľky Kučerovej bude špeciálna krabica, do ktorej môžete vhadzovať správne odpovede (tajničku aj obrázok a správne odpovede) v obálke spolu s menom a triedou!!!

Vypracovala: Streis Kučerik

